

Avdelning
Utvärderingsavdelningen
Handläggare
Kristina Tegler Jerselius
08-563 085 53
kristina.tegler.jerselius@uka.se

Rektor vid Uppsala universitet

Kvalitetsutvärdering av engelska - forskarnivå

Beslut

Universitetskanslersämbetet (UKÄ) beslutar att ge det samlade omdömet hög kvalitet för utbildning på forskarnivå som leder till licentiatexamen och doktorsexamen i engelska vid Uppsala universitet.

Ärendets hantering

UKÄ har under 2015 och 2016 genomfört en pilotomgång av kvalitetsutvärdering av ett urval utbildningar på forskarnivå. I enlighet med uppdraget från regeringen har utvärderingen utgått från de krav som ställs i högskolelagen (1992:1434) och högskoleförordningen (1993:100). Till de utbildningar som utvärderas hör utbildning på forskarnivå i engelska vid Uppsala universitet.

Pilotomgången har haft som syfte att pröva och utveckla UKÄ:s metod för utvärdering av utbildning på forskarnivå. Utbildningar som utvärderingen visat har kvalitetsbrister kommer att utvärderas på nytt i den ordinarie omgången av utbildningsutvärderingar. Utbildningar som får omdömet hög kvalitet i pilotomgången räknas däremot som färdigutvärderade och kommer inte att omfattas av den ordinarie omgången av utbildningsutvärderingar.

För granskningen har UKÄ efter ett nomineringsförfarande utsett en bedömargrupp bestående av ämnesexperter, doktorand- och arbetslivsföreträdare. Vid rekrytering av bedömare har jävsförhållanden beaktats.

Underlag för bedömningarna har varit den självvärdering (med bilagor) som utarbetats av lärosätet utifrån den självvärderingsmall med frågor som UKÄ tillhandahållit, den allmänna studieplanen för utbildning på forskarnivå och individuella studieplaner för doktoranderna vid den aktuella utbildningen på forskarnivå. Intervjuer har också genomförts med representanter för lärosätet och doktorander vid utbildningen.

Utifrån underlagen har bedömargruppen gjort en preliminär bedömning av utbildningens kvalitet med hänsyn till doktorandernas uppfyllelse av utvalda examensmål, forskarutbildningsmiljöns omfattning och kvalitet och lärosätets interna kvalitetsarbete. Utbildningen har också granskats ur ett doktorand- och ett arbetslivsperspektiv. I bedömargruppens preliminära yttrande gavs även ett samlat omdöme för utbildningen.

UKÄ skickade det preliminära yttrandet till lärosätet för att ge det möjlighet att korrigera faktafel eller rätta till eventuella missförstånd från UKÄ:s sida. Lärosätet lämnade därefter vissa synpunkter som bedömargruppen fick ta del av (bilaga 2). Bedömargruppen har tagit del av kommentarerna och där den gjort bedömningen att det varit relevant har ändringar gjorts i yttrandet.

Universitetskanslerämbetets bedömning

Med utgångspunkt i bedömargruppens förslag ger UKÄ det samlade omdömet hög kvalitet för utbildning på forskarnivå som leder till licentiatexamen och doktorsexamen i engelska vid Uppsala universitet. Utbildningar med det samlade omdömet *hög kvalitet* uppfyller kvalitetskraven för högre utbildning på forskarnivå.

Beslut i detta ärende har fattats av universitetskanslern Harriet Wallberg efter föredragning av utredare Kristina Tegler Jerselius i närvaro av chefsassistent Agnes Ers, avdelningschef Karin Järplid Linde och enhetschef Viveka Persson.

Harriet Wallberg

Kristina Tegler Jerselius

Kopia till:
Bedömargruppen

Bedömargruppens yttrande över kvalitetsutvärdering av forskarutbildningsämne engelska - forskarnivå

Bedömargruppens uppdrag

Universitetskanslersämbetet (UKÄ) har gett oss i uppdrag att, inom ramen för pilotomgången av kvalitetsutvärdering av utbildning på forskarnivå, granska utbildning som leder till licentiat- och doktorsexamen i engelska vid Uppsala universitet. I bilaga 1 framgår vår bedömning med vidhängande motivering.

Härmed överlämnar vi vårt yttrande till UKÄ.

Bedömargruppens sammansättning

I bedömargruppen ingick följande ledamöter:

- Professor Lars-Håkan Svensson, Linköpings universitet (ordförande och ämnessakkunnig)
- Professor Eva Haettner Aurelius, Lunds universitet (ämnessakkunnig)
- Professor Hilde Hasselgård, Universitetet i Oslo (ämnessakkunnig)
- Göran Blomqvist, vd Riksbankens jubileumsfond (arbetslivsrepresentant)
- Erik Karlsson, Malmö högskola (doktorandrepresentant)

Bedömargruppens arbete

Utvärderingen har utgått från de krav som ställs i högskolelagen (1992:1434) och högskoleförordningen (1993:100). Underlag för bedömningarna har varit den självvärdering (med bilagor) som utarbetats av lärosätet utifrån den självvärderingsmall med frågor som UKÄ tillhandahållit, den allmänna studieplanen för utbildning på forskarnivå och individuella studieplaner för doktoranderna vid den aktuella utbildningen på forskarnivå. Intervjuer har också genomförts med representanter för lärosätet och doktorander vid utbildningen.

Bedömningsprocessen

Utifrån underlagen har vi gjort en preliminär bedömning av utbildningens kvalitet med hänsyn till doktorandernas uppfyllelse av utvalda examensmål, forskarutbildningsmiljöns omfattning och kvalitet och lärosätets interna kvalitetsarbete. Utbildningen har också granskats ur doktorand- och arbetslivsperspektiv. I vårt preliminära yttrande gavs även ett samlat omdöme för utbildningen.

Det preliminära yttrandet skickades till lärosätet för delning den 17 mars 2016. Lärosätet gavs därigenom möjlighet att kontrollera innehållet i det preliminära yttrandet för att kunna påpeka eventuella sakfel (bilaga 2). Vi har tagit del av kommentarerna och där vi gjort bedömningen att det varit relevant har vi genomfört förändringar i yttrandet.

För bedömargruppen

Lars-Håkan Svensson
Ordförande

Bilaga 1

Bedömargruppens motiveringar

Uppsala universitet

Lärosäte Uppsala universitet	Forskarutbildningsämne Engelska - doktorsexamen	ID-nr A-2015-06-3860
<p>Doktorandernas måluppfyllelse - Kunskap och förståelse</p> <p>Bedömning med motivering: Bedömargruppens allmänna intryck av den samlade dokumentationen är att forskarutbildningen i engelska vid Uppsala universitet ger doktoranderna god träning i att nå bred kunskap och förståelse inom forskningsområdet. Vid institutionen finns tre inriktningar (engelsk språkvetenskap samt engelsk och amerikansk litteraturvetenskap) och således tre olika, och fullt rimliga, sätt att definiera vad "bred kunskap" avser. Utbildningen inom de tre inriktningarna är formad enligt ett gemensamt mönster men genomförs huvudsakligen separat.</p> <p>Bred kunskap säkras i första hand genom kursläsning med ambitiöst omfång huvudsakligen vid den egna institutionen, men också vid andra lärosäten. Examinationen sker via kontinuerliga individuella möten med läraren, oftast handledaren; i engelsk språkvetenskap, amerikansk litteratur och i viss utsträckning engelsk litteratur skriver doktoranderna dessutom uppsatser. Bedömargruppen finner denna uppläggning i huvudsak tillfredsställande. Vid sidan av läskurserna deltar doktoranderna i work-in-progress-seminarier där de förväntas lägga fram avhandlingsavsnitt, vilket även detta bidrar till att bredda deras kunskap inom forskningsområdet. Bedömarna noterar att doktorandernas möjligheter att vistas vid utländska lärosäten är goda och att de därvid förutom handledning, egen forskning och deltagande i seminarier också kan ägna sig åt kursinläsning och då även välja kurser som inte ges vid heminstitutionen. Institutionen arrangerar kontinuerligt gästföreläsningar och symposier. Det framgår tydligt av dokumentationen att doktoranderna medverkar i denna process och har möjlighet att föreslå föreläsare. Doktoranderna uppmuntras också att delta i konferenser inom och utom landet. Som helhet följer utbildningen från början till slut en noggrant uttänkt men inte detaljreglerad progression. I stort är det bedömargruppens uppfattning att utbildningens uppläggning är väl ägnad att ge doktoranderna möjlighet att skaffa sig breda kunskaper inom sina respektive inriktningar. Den ger också institutionen goda tillfällen att kontrollera att doktoranden hela tiden gör önskvärda framsteg och uppnår målen.</p> <p>Bedömargruppen kan emellertid också se vissa svårigheter. Läskurserna är relativt omfattande, vilket kan vara en stötesten; inte minst de individuella studieplanerna visar att flera doktorander tycks ha haft svårt att hålla den önskvärda takten. Även själva undervisnings- och examinationsformerna kan medföra svårigheter. Eftersom det inte förekommer lektioner eller föreläsningar utan bara individuella möten mellan lärare och doktorander (ibland kompletterade med skriftliga rapporter) kan personkemin mellan parterna spela en alltför stor roll. Det ska dock framhållas att det inte framkom tecken på missnöje under intervjuerna; bedömargruppens farhågor är alltså av mer allmän natur. En ytterligare potentiell svaghet är att inte alla seminarier är obligatoriska (deltagande i läskurserieseminarier är obligatoriskt, däremot inte i work-in-progress seminarier); detta försöker lärosätet kompensera genom att en frånvarande doktorand ska lämna in skriftliga synpunkter. Även när ett sådant system fungerar (vilket det förefaller göra här) menar bedömargruppen att det inte fullt ut kan ersätta diskussionen med seminarieledaren och de övriga doktoranderna.</p>		

Självvärderingen betonar vikten av fortlöpande träning i metodik, och samtliga tre inriktningar bemödar sig om att kontinuerligt integrera metodiska frågor i utbildningen. Institutionen har i tre år arrangerat en workshop i forskningsmetodik för landets litterära doktorander, vilket bedömgruppen finner lovligt. Samtliga doktorander måste ge skriftlig eller muntlig respons på varandras avhandlingskapitel och handledarna kan därigenom förvissa sig om att de gör framsteg i metodik. Språkvetenskapliga fakulteten har initierat seminarier för doktorander vid språkinstitutionerna: MODIS (Moderna diskurs- och interaktionsseminariet) och LILAE (Litterae et Linguae) som riktar sig till litteraturforskare vid fakulteten. Doktoranderna uppmuntras att delta i dessa liksom i konferenser; att de får sina projekt accepterade på konferenser och alltså gör sig gällande såväl i nationella som internationella sammanhang är ett tecken på att de har den kompetens i metodik som krävs. Dokumentationen visar att de allra flesta doktorander utnyttjar dessa möjligheter och att utbildningen ger förväntade resultat. Vidare visar självvärderingen att lärosätet ser omarbetningar av den ursprungliga forskningsplanen som naturliga och som en följd av ökad metodisk insikt. Lärosätet uppmuntrar också till metodisk pluralism, och av de individuella studieplanerna kan utläsas att denna princip även är vägledande i praktiken. Detta finner bedömgruppen utmärkt.

Bedömgruppen menar att det inte föreligger någon risk att doktoranderna saknar tillfällen att bli förtrogna med språk- och litteraturvetenskaplig metodik. Frågan är snarare hur institutionen försäkras om att de (detta gäller kanske främst de litterära doktoranderna) inte drunknar i det ymniga och ständigt växande utbudet av -ismer: det gäller att se till att alla hittar en lösning som passar just dem och deras forskningsprojekt. Den språkvetenskapliga inriktningen har genom sin koncentration på korpuslingvistik löst problemet på ett bra sätt. Någon motsvarande lösning finns inte inom de båda litteraturinriktningarna, men bedömgruppen anser inte att överkonsumtion av metod och teori är den främsta orsaken till att ett antal litterära doktorander drabbats av förseningar eller helt enkelt avbrutit sina studier.

Det kan konstateras att doktorandernas utsikter att nå målen stärks av att det finns många kontrollstationer och välorganiserad handledning. På minussidan noterar granskarna att det saknas bedömningskriterier för kurserna och att mycket, kanske alltför mycket, beror på förhållandet mellan handledare och doktorand. Med tanke på de svårigheter en del doktorander, främst inom engelsk litteraturvetenskap men även inom amerikansk litteraturvetenskap, har att bli färdiga inom utsatt tid kan det tyckas att andelen kurspoäng är väl stor. Samtidigt kan det hävdas att en nedbantning skulle reducera de examinerade doktorernas överblick över sitt ämne alltför drastiskt och minska doktorandernas möjlighet att uppnå bred kunskap inom forskningsområdet.

Den samlade bedömningen är att förutsättningarna är goda för att lärosätet ska kunna upprätthålla bredd i utbildningen och säkra att doktoranderna når bred kunskap och förståelse inom forskningsområdet inklusive bred kunskap och förståelse för vetenskaplig metodik. Sammantaget finner bedömgruppen att institutionen (och fakulteten) gör en berömvärd insats i detta avseende.

Doktorandernas måluppfyllelse - Färdighet och förmåga

Bedömning med motivering: Av självvärderingen framgår att doktorandernas färdighet och förmåga att planera och med adekvata metoder bedriva forskning och andra kvalificerade uppgifter inom givna tidsramar tränas på olika sätt genom hela utbildningen. Den individuella studieplanen framhålls i självvärderingen som det viktigaste formella redskapet för att få doktoranden att i samarbete med

handledaren finna former för att arbeta tidseffektivt. Institutionen har också vidtagit egna åtgärder för att utveckla doktorandens förmåga att planera och med adekvata metoder bedriva forskning enligt en realistisk tidsplan. Ett "Statement of Principles" som reglerar handledarens och doktorandens inbördes arbetsformer, är liksom de regelbundet återkommande mötena mellan doktorand och handledare instrument för att inskräpa nödvändigheten av att planera arbetet så att tidsramarna iakttas. Språkvetarna som ibland skriver sammanläggningsavhandlingar har möjlighet att dela upp arbetet i mindre delar och därmed hitta en hanterligare arbetsform. Bedömarna menar att institutionen genom dessa instrument och rutiner har skapat goda möjligheter att utnyttja tiden effektivt. Det gäller emellertid också att se till att de efterlevs.

Den individuella studieplanen är det viktigaste redskapet för att hålla tiden. Den nya modell som institutionen använder sig av är föredömligt tydlig i sin presentation av doktorandens rättigheter och skyldigheter. Den utvisar också tydligt vad som har åstadkommit och hur de verkliga insatserna förhåller sig till de ursprungligen planerade. Särskilt bra är det att eftersläntrare måste ange varför de är försenade och vilka åtgärder som ska tillgripas för att en redan inträffad försening inte ska bli ännu större. Vissa individuella studieplaner gav bedömargruppen intryck av att det främst är doktorandens angelägenhet att fylla i planen medan handledarna inskränker sig till att underteckna dokumentet. Det skall dock sägas att merparten av såväl handledare som doktorander i intervjuerna uttryckte stor belåtenhet med den nya individuella studieplanen och sättet på vilken den hanteras.

Självvärderingen tar upp flera sammanhang där doktoranderna får träna sina kommunikativa färdigheter och sin förmåga att presentera och diskutera vetenskapliga problem: interna work-in-progress-seminarier och seminarier med gästande forskare samt nationella och internationella workshoppar, konferenser och symposier. Institutionen har ett brett kontaktnät inom och utom landet som möjliggör ett varierat och stimulerande utbyte med forskare på olika nivåer. En brittisk konsult med betydande erfarenhet av vetenskaplig publicering har gett doktoranderna inblick i de förhållanden som råder inom vetenskaplig publicering och tränat dem i vetenskaplig kommunikation på högsta nivå. Att döma av de individuella studieplanerna är doktoranderna aktiva i dessa sammanhang och uppskattar dessa inslag i utbildningen.

Doktoranderna ska efter avslutad utbildning besitta förmåga att presentera och diskutera forskning i dialog med samhället i övrigt och förmåga att bidra till samhällets utveckling. Den träning som ges visar att institutionen ger doktorander kommunikativ kompetens som också kan tillämpas i populärvetenskapliga sammanhang, i föredrag på studiedagar, i debatter och i olika mediala sammanhang. En del doktorander har också framträtt i sådana roller men institutionen kontrollerar inte att samtliga doktorander får denna träning före examen. Självvärderingen klargör att man planerar åtgärder för att utveckla och stärka dessa inslag. Bedömarna vill uppmuntra denna ambition.

Doktoranderna erbjuds främst två möjligheter att skaffa sig pedagogisk kompetens och därmed bidra till andras lärande: en allmän universitetspedagogisk kurs och undervisning inom institutionen. Det framgår emellertid inte tydligt i hur hög grad doktoranderna faktiskt undervisar. Vid intervjuerna framkom att doktoranderna erbjöds möjlighet till undervisning, men att döma av de individuella studieplanerna utnyttjas denna möjlighet ganska sällan.

Den samlade bedömningen är att förutsättningarna är goda för att lärosätet med god marginal ska kunna säkerställa att doktoranderna besitter förmåga att planera och med adekvata metoder bedriva

forskning och andra kvalificerade uppgifter inom givna tidsramar; att i såväl nationella som internationella sammanhang muntligt och skriftligt med auktoritet presentera och diskutera forskning och forskningsresultat i dialog såväl med vetenskapssamhället som med samhället i övrigt; att såväl inom forskning och utbildning som i andra kvalificerade professionella sammanhang bidra till samhällets utveckling och stödja andras lärande.

Doktorandernas måluppfyllelse - Värderingsförmåga och förhållningssätt

Bedömning med motivering: Självvärderingen visar att kravet på intellektuell självständighet, forskningsmässig redlighet och medvetenhet om etiska normer i forskning tas på stort allvar av lärosätet. Det tidigare omnämnda dokument, "Statement of Principles", som alla doktorander och handledare undertecknar, klargör vilka principer som gäller och vikten av att känna till och tillämpa dem. Doktoranderna övar förmågan att göra skillnad mellan resultat som övertas från tidigare forskning och hypoteser och resultat som doktoranden själv utarbetar. Speciellt betonas kravet på att inte göra sig skyldig till plagiat. Inom språkvetenskap är det också viktigt att känna till de etiska värderingar som gäller vid insamling och tolkning av forskningsmaterial och att skydda informanternas anonymitet. Även inom litteraturforskning är etiska hänsyn viktiga. Sammantaget finner bedömarna institutionens hantering av dessa frågor tillfredsställande.

Självvärderingen visar att doktoranderna tränas i att nå fördjupad insikt om vetenskapens möjligheter och begränsningar, dess roll i samhället och människors ansvar för hur den används. Institutionens ambitioner i detta avseende är främst inomdisciplinära: man bemödar sig om att göra doktoranderna medvetna om riskerna med övertolkning och om de olika lingvistiska och litteraturvetenskapliga metodernas begränsningar. Av självvärderingen framgår också att vissa forskningsprojekt och forskningssammanhang stimulerar till eftertanke vad gäller vetenskapens relation i vid mening till samhälle och teknik. Ett exempel är att flera av doktoranderna i amerikansk litteratur sysslar med litterära gestaltningar av vetenskapens roll i dagens samhälle, av miljöfrågor och av modern krigföring. Bedömarna menar att institutionen vinnlägger sig om att frågor som rör vetenskapens möjligheter och begränsningar berörs i rimlig omfattning i utbildningen.

Den sammantagna bedömningen är att förutsättningarna är goda för att lärosätet ska kunna säkerställa att doktoranderna når intellektuell självständighet och förmåga att visa vetenskaplig redlighet samt förmåga att göra forskningsetiska bedömningar. Vidare är förutsättningarna goda för att lärosätet ska kunna säkerställa att doktoranderna når fördjupad insikt om vetenskapens möjligheter och begränsningar, dess roll i samhället och människors ansvar för hur den används.

Forskarutbildningsmiljöns omfattning och kvalitet

Bedömning med motivering: En grundläggande komponent i forskarutbildningsmiljöns omfattning och kvalitet är handledarresurserna. Självvärderingen visar att programprofessorerna i engelsk språkvetenskap, engelsk litteratur och amerikansk litteratur spelar en nyckelroll i handledningen: de allra flesta i den nu verksamma gruppen om 17 doktorander har programprofessorer som huvudhandledare. Därutöver anlitar institutionen sina övriga lärare och forskare som huvudhandledare eller biträdande handledare. Sex av handledarna hade när självvärderingen skrevs docentkompetens, och åtta hade genomgått universitetets kurs för handledare; vid slutet av vårterminen 2016 kommer samtliga att ha genomgått denna kurs.

Under perioden 2010–2015 har 9 av 10 huvudhandledare funnits på plats i Uppsala; 8 av 19 biträdande handledare har varit externa. De senare förväntas delta i seminarier när så är möjligt samt i slutseminarier och disputationer. Kommunikationen sköts via epost, telefon och Skype. Vid behov rekryterar institutionen externa bihandledare eller tillfälliga experthandledare med särskild kompetens på det område som doktoranden arbetar med. Dessa externa handledare (varav några är verksamma vid utländska universitet) utgör en viktig resurs för doktoranderna och bidrar till att handledarpoolen är tillräckligt stor och håller hög kvalitet. Doktoranderna får anses vara synnerligen väl försedda med väl kvalificerade handledare vilket också bekräftades vid intervjuerna.

Det finns en god spridning avseende både ålder och kön inom handledargruppen. Utöver handledarna är ytterligare 15 forskare (inklusive emeriti) involverade i forskarutbildningen. De flesta av handledarna och övriga forskare publicerar sig flitigt, och den samlade vetenskapliga kompetensen på institutionen får sägas vara mycket solid. Kopplingen till vetenskapssamhället är god medan forskarnas kontakter utanför akademien förefaller vara färre. De forskare som är kopplade till den utvärderade utbildningen är väl kvalificerade och bidrar till att skapa en forskarutbildningsmiljö av hög kvalitet avseende såväl bredd som djup. Bedömargruppen finner sammanfattningsvis att förutsättningarna för att doktoranderna ska få kompetent handledning under adekvata former är utmärkta och rimligen kommer att förbli så under den närmaste femårsperioden. Därefter närmar sig flera av de nu verksamma handledarna pensionsåldern och ett nytt generationsskifte förestår; det finns alltså ett behov av att tämligen snart börja fundera på hur man ska säkra handledarresurserna.

Det nuvarande antalet aktiva doktorander (17) är tillräckligt stort för att en kvalitativ utbildningsmiljö ska kunna upprätthållas. De aktiva doktoranderna fördelar sig relativt jämnt på de tre inriktningarna. Dock känner samtliga inriktningar av att så få doktorander numera kan antas på grund av resursfördelningen och för närvarande kan institutionen bara anta en ny doktorand per år. Om inte antalet utökas med externfinansierade doktorander kommer nyantagna bara att ha några få kollegor inom samma inriktning, vilket kan innebära problem.

Av självvärderingen framgår att könssammansättningen i doktorandgruppen är jämn. Ett tidigare obligatoriskt översättningsprov har avskaffats för att underlätta internationell rekrytering. Det är positivt för doktorandernas arbetsmiljö att det görs särskilda insatser för dem som har varit föräldralediga. I de fall finansieringen har löpt ut utan att avhandlingen är färdig erbjuds viss kompletterande handledning, arbetsplats och annan assistans som underlättar för doktoranden att avlägga examen trots förseningen. Även detta bidrar positivt till doktorandernas arbetsmiljö. De flesta aktiva doktorander använder sina arbetsplatser på institutionen. Längre arbetsperioder på annan plats än institutionen planeras i samråd med handledarna. Doktorander bosatta på annan ort förväntas delta i seminarier. Doktorander som inte närvarar vid ett seminarium förväntas lämna skriftliga kommentarer till den doktorand vars text behandlas, vilket bidrar till att de enskilda doktoranderna får så kvalitativ respons som möjligt på sina texter. Internet/telefon används som komplement och alternativ till fysiska möten mellan doktorand och handledare. Allt detta förefaller, utifrån underlagen, fungera väl. Bedömargruppens intryck är att institutionen har skapat en god fysisk och psykosocial arbetsmiljö; dock identifierar lärosätet ett behov av ytterligare former av stöd åt doktorander som inte bedriver sin forskning på institutionen.

Självvärderingen visar vidare att forskarutbildningsmiljön kompletteras och vidgas med hjälp av nätverk och utlandsvistelser. Doktoranderna ingår i institutionens och fakultetens nätverk men upprättar även egna nätverk med forskarstuderande vid andra institutioner inom och utom landet. Dessa kontakter

etableras via ämnesinriktade kurser, konferenser och symposier. De individuella studieplanerna visar att doktoranderna inom språkvetenskaplig inriktning deltar flitigt i kurser utomlands och vid andra lärosäten i Sverige medan detta sker mindre ofta inom de litterära inriktningarna. Inom inriktningen engelsk litteratur tycks lärarna själva i högre grad än doktoranderna ingå i internationella nätverk; i intervjun uppgav lärosätet att det arbetar på att komma i kapp de andra två inriktningarna. I dessa har man länge systematiskt bemödat sig om att inkludera doktoranderna i internationella forskningsnätverk så att de via konferenser och forskarskolor får möjlighet att komma i kontakt med nya forskningsfält och även får pröva på lagarbete, något som inte är vanligt i humaniora. Redogörelsen ger ett starkt intryck av att doktoranderna på detta sätt exponeras för vitala och stimulerande impulser och att kontakten med specialister inom olika fält som inte finns representerade på institutionen berikar deras utbildning väsentligt. I intervjuerna framgick det att handledarna är betydelsefulla för doktorandernas nätverksbyggande. Längre vistelser utomlands ses som en viktig del av utbildningen men tyvärr har inte så många doktorander som vore önskvärt utnyttjat denna möjlighet; de som har gjort det är förutom ett antal doktorander med lingvistisk inriktning doktorander med inriktning på amerikansk litteratur som har ett formaliserat samarbete med University of California, Berkeley. Av intervjuerna framgick att längre utlandsvistelser måste ha ett klart mål och gynna avhandlingsarbetet. Alla aktiva doktorander förväntas numera presentera sina projekt på konferenser; så skedde inte alltid tidigare. Individuella studieplaner och publikationslistor bekräftar att många doktorander utnyttjar denna möjlighet.

I självvärderingen redovisar institutionen åtgärder för att dämpa effekterna av att det förekommer budgetrestriktioner och att antalet nyantagna doktorander har minskat. Detta vill man motverka, till exempel genom olika former av samverkan över ämnes- och lärosätetsgränser som LILAE-nätverket. Bedömarna välkomnar detta men konstaterar också att samarbetet med litteraturvetenskap och lingvistik är förvånansvärt begränsat; här bör finnas möjligheter som gynnar alla parter. Institutionen uppmuntrar doktoranderna att delta i och själva arrangera konferenser. I intervjuerna underströks den betydelse som konferensdeltagande har för doktorandernas möjligheter att bredda sig och etablera nätverk. Av de 17 aktiva doktoranderna har 10 i sina individuella studieplaner angett att de har deltagit i konferenser med sammanlagt 34 föredrag under de senaste 5 åren. Alla nuvarande doktorander kommer att närvara vid minst en nationell eller internationell konferens före disputation; finansiering tillhandahålls genom det omkostnadskonto som varje doktorand disponerar. Institutionen är också själv aktiv som arrangör av konferenser; sedan 2010 har de 5 inriktningarna sammanlagt anordnat 16 konferenser och symposier, själva eller i samarbete med andra enheter. Bedömarna finner allmäntillståndet mycket gott men menar också att det är viktigt att se till att alla doktorander skaffar sig de erfarenheter som konferenser ger.

Den sammantagna bedömningen är att forskarutbildningsmiljön håller god kvalitet och erbjuder doktoranderna goda möjligheter till både bredd och fördjupning.

Internt kvalitetsarbete

Bedömning med motivering: Ett viktigt instrument för intern kvalitetssäkring av forskarutbildningen är det redan nämnda "Statement of Principles" som tydligt reglerar handledares och doktoranders skyldigheter och rättigheter. Här stipuleras att minst fyra handledningsmöten ska hållas varje år. Av självvärdering och intervjuer framgår dock att betydligt fler möten äger rum. I normalfallet möts handledare och doktorand två gånger per månad i amerikansk litteratur med dokumentation av mötet. Frekvensen är något ojämnare i engelsk litteratur och språkvetenskap (1–3 gånger per månad). Dessa regelbundna och vid behov intensifierade kontakter är ett grundläggande inslag i kvalitetsarbetet med

vars hjälp, enligt bedömarnas uppfattning, doktorandernas växlande behov och önskemål kan identifieras och tillgodoses.

Den tid som avsätts för handledning är väl tilltagen. Självvärderingen visar att huvudhandledare får 44 timmar per termin och doktorand, det vill säga en dryg veckas arbetstid, vilket är generöst i ett nationellt perspektiv; biträdande handledare får 24 timmar. Detta torde skapa förutsättningar för att handledning ges i tillräcklig omfattning och håller hög kvalitet. Handledningens kvalitet säkerställs dessutom dels genom handledarutbildning, dels genom att handledarna är verksamma forskare. De tre programprofessorerna har nationellt sett mycket goda villkor för forskning (50 procent) och för att fullgöra sitt ämnesansvar (10 procent), vilket rimligen säkerställer deras vetenskapliga kompetens. Professorerna har också goda möjligheter att få stöd för konferensresor. Lektorerna får däremot betydligt mindre tid (20 procent) för forskning, vilket bedömargruppen menar är otillräckligt. I de flesta fall får doktoranden inriktningens programprofessor som sin huvudhandledare. Vid intervjuerna framgick det att detta inte uppfattades som problematiskt, och att det egentligen bara fanns en möjlig handledare. Däremot kan doktoranden påverka valet av biträdande handledare, vilket är positivt. Byte av handledare förekommer sällan. I självvärderingen framställs handledarbyten som oproblematiska även om det tycks saknas rutiner för hur det ska genomföras. Av självvärderingen framgår att doktoranderna vid behov kan kompenseras om bytet innebär att värdefull tid gått förlorad.

Ytterligare ett viktigt verktyg för att säkra kvaliteten på forskarutbildningen och doktorandernas avhandlingsarbeten är seminarieverksamheten. Doktoranderna förväntas delta i två typer av seminarier, dels "work-in-progress"-seminarier, där avhandlingskapitel eller texter skrivna av institutionens forskare (inklusive lärarna) ventileras, dels högre seminarier. Vid intervjuerna framhölls att doktoranderna normalt förväntas delta och även gör det. De som missar ett seminarium lämnar in skriftliga kommentarer till textunderlaget. Seminarieverksamheten sker separat inom de tre olika inriktningarna. Mot bakgrund av det på sikt minskande antalet doktorander menar bedömargruppen att det i framtiden, för att upprätthålla kvaliteten på seminarierna, kan vara befogat att se över möjligheten att arrangera gemensamma seminarier för litteratur- och språkvetare. Detta berördes också under intervjuerna.

Även kursverksamheten sker huvudsakligen separat inom de tre inriktningarna. Inom engelsk språkvetenskap ges kurser i samverkan med andra lärosäten. Så sker inte inom de litteraturvetenskapliga inriktningarna. Av intervjuerna framgick dock att fakulteten planerar en gemensam litteraturvetenskaplig metodkurs. Bedömargruppen ser positivt på sådana samarbeten och menar att detta kan vara ett sätt att upprätthålla hög kvalitet på kursverksamheten. Det är framför allt programprofessorerna som har ansvar för att uppdatera kursutbudet och sköta seminarieverksamheten; de har, som nämnts, betydande resurser för detta. Lektorerna har mindre tid för forskning men den bedöms som tillräcklig för att de ska kunna ge kurser med hög kvalitet. Även externa experter – såsom handledare – säkrar kvaliteten i kursutbudet. Handledarkollegiet arbetar kontinuerligt med kursutveckling och "best practices", vilket framgick av självvärdering och intervjuer. Bedömargruppen finner detta utmärkt. Enligt självvärderingen saknas dock formella bedömningskriterier för läskurser, vilket kan leda till att olika måttstockar används för olika doktoranders kurser. Av självvärdering och intervjuer framgick att institutionen för närvarande arbetar med att formulera explicita bedömningskriterier för kurserna. Detta är en viktig ambition, som kan säkra konsekvens och likvärdighet i bedömningen.

Antagning till forskarutbildningen sker en gång per år, efter utlysning på universitetets webbsida. Beslutsprocessen vid antagningen är kollegial och lärosätet rekryterar både från den egna och från

andra institutioner. Intervjuer med samtliga sökande som tillhör tätgruppen sker i allmänhet: bedömargruppen menar att detta bör gälla alla sökande. Externfinansierade doktorander och doktorander med "övrig finansiering" antas inte av institutionen utan av fakulteten. Bedömargruppen ser positivt på den restriktiva hållningen till att anta doktorander med finansiering av detta slag och har inga invändningar mot nuvarande system.

Institutionen har ett genomtänkt system för att säkerställa att avhandlingarna håller hög kvalitet: via ett antal kontrollstationer (inklusive konferenspresentationer) granskar man arbetet från första utkast till tryckfärdigt manuskript. Inom de två litterära inriktningarna hämtas opponenter på slutseminariet alltid utanför institutionen. Även vid disputationerna förekommer regelmässigt externa opponenter vars bedömningar och kommentarer ger indikationer på om utbildningens nivå vidmakthålls generellt. Också det faktum att institutionens alumner hävdar sig väl när de söker anställning ger belägg för avhandlingarnas och utbildningens kvalitet. En del doktorander utnyttjar möjligheten att disputera på en stencilerad avhandling för att efter disputationen kunna inarbeta opponentens synpunkter i en tryckt version av avhandlingen. Några skriver sammanläggningsavhandlingar, vilket innebär att de olika kapitlen genomgår peer review-förfarande innan de trycks i avhandlingen. Rätten att framlägga en avhandling utan handledarens aktiva stöd och rekommendation har hittills inte utnyttjats. Institutionens rutiner för kvalitetskontroll före disputation förefaller mycket tillfredsställande. Kontakten med utländska kolleger som fungerar som handledare och opponenter och de uppsaliensiska lärarnas egna insatser som handledare, opponenter och examinatorer utomlands bör säkerställa att kvaliteten på de avhandlingar som läggs fram i Uppsala håller god internationell klass.

Institutionens kvalitetsarbete utgår från insikten om värdet av ständigt utvecklingsarbete. I detta spelar doktorandernas och alumnernas synpunkter en väsentlig roll. Doktorandernas synpunkter tillvaratas dels genom doktorandenkäter (2008 och 2015), dels i institutionsstyrelsen. Bedömargruppen får, genom självvärdering och intervjuer, ett tydligt intryck av att institutionen har god kontakt med både aktiva doktorander och alumner, och att man använder deras synpunkter i utvecklingen av utbildningen. Studierektorn har återkommande utvecklingssamtal med doktoranderna som en del av det interna kvalitetsarbetet. Kursutvärderingar har hittills inte förekommit, bland annat på grund av svårigheten att skydda doktorandernas anonymitet; dock planerar lärosätet en kursvärderingsrutin. Den viktigaste återkopplingen mellan doktorand och institution anges kontakten mellan handledare och doktorand vara, bland annat i samband med uppföljningen av den individuella studieplanen.

Lärosätet vinnlägger sig om att utveckla de grundläggande mekanismerna för att säkerställa kvalitet i utbildningen (regelbunden handledning, deltagande i seminarier, konferenser, workshoppar, nätverksbyggande, adekvata kurser). Institutionens interna kvalitetsarbete förefaller både adekvat och effektivt, och utgör en tydlig styrka.

Den sammantagna bedömningen är att det interna kvalitetsarbetet utgör en tydlig styrka.

Arbetslivsperspektiv

Bedömning med motivering: I såväl självvärderingen som i den allmänna studieplanen behandlas arbetslivsperspektivet främst så att utbildningens innehåll, inriktning och utformning relateras till den akademiska karriären. Detta sägs stämma överens med flertalet doktoranders planer på att fortsätta inom universitetsvärlden, vilket styrktes av intervjuerna. Flertalet alumner är anställda inom universitetsvärlden. Fakultetens seminarier och workshoppar tar också sikte på vetenskaplig publicering,

konferensdeltagande och ansökningar till externa forskningsfinansiärer.Handledningen kan ibland aktualisera karriären efter examen, främst när de individuella studieplanerna fylls i. Doktoranderna ges tillfälle att genomgå en kurs i pedagogik på högskolenivå och de doktorander som önskar får undervisa på institutionen. Detta ses som en viktig merit i ett framtida yrkesliv. Att döma av intervjun med lärosätets representanter är undervisning ett möjligt, men inte nödvändigtvis prioriterat inslag i utbildningen för dem som vill. Med tanke på att de flesta doktorander tänker sig en framtid inom universitetsvärlden menar bedömargruppen att det vore önskvärt att lägga större vikt vid deras möjligheter till undervisning.

Någon formaliserad yrkesplanering finns inte. Självvärderingen och intervjuerna visar att insatserna är informella och osystematiska. Arbetslivet utanför den akademiska världen ges begränsat utrymme, och det är oklart hur institutionen skaffar sig insikter i dess omfattning och förväntningar. Frågorna om yrkesliv problematiseras i självvärderingen genom att man påtalar riskerna med att doktoranderna utsätts för ett "professionaliseringstryck". Detta sägs kunna medföra att tid tas från forskningsarbetet och att doktoranderna skriver omogna texter. Hur professionaliseringstrycket skulle kunna undvikas just genom en fokusering på den akademiska karriären förblir dock oklart. Några alumner som fått anställning utanför universitetsvärlden har haft en workshop där de har berättat om sina yrkesliv och - erfarenheter. En nyligen genomförd alumnundersökning som har resulterat i fem svar från före detta doktorander verksamma inom forskning och högre utbildning bör kunna ge ytterligare perspektiv på doktorandernas arbetsmarknad. Bedömargruppen ser det som angeläget att det kommande yrkeslivet regelbundet diskuteras under studietiden. Den risk som professionaliseringstrycket medför bör ställas mot risken för att de nya doktoranderna saknar förberedelse för yrkeslivets krav och förväntningar.

Självvärderingen och intervjuerna framhåller att de färdigheter och kunskaper som doktoranderna får är överförbara till andra verksamheter och att detta är ett område som institutionen avser att utveckla. Bedömargruppen menar att det är viktigt att reflektera kring det generella värdet på en bredare arbetsmarknad av att lära sig att arbeta strukturerat, självständigt och uthålligt. Fakulteten har tagit initiativ till att lyfta fram sådana överförbara färdigheter.

Ett problem som behandlas utförligt i självvärderingen och belyses i flera individuella studieplaner är doktorandernas bristande förmåga att hålla tidsramar. Prefekt och utbildningsledare undertecknar den individuella studieplanen, och forskarutbildningsnämnden orienteras om doktorandens progression. Trots dessa goda rutiner upplever doktoranderna stress, och förseningar är vanliga, vilket framgår av självvärderingen. Bedömargruppen menar att det är angeläget ur arbetslivsperspektiv att doktoranderna utvecklar god förmåga att planera och genomföra kvalificerade uppgifter inom givna tidsramar och anser att det tidshanteringsseminarium för doktorander som planerades till hösten 2015 var ett gott initiativ. Bedömargruppen efterlyser motsvarande aktivitet även för doktorander med litteraturvetenskaplig inriktning.

Den sammantagna bedömningen är att doktoranderna förbereds väl för en akademisk karriär; däremot ser bedömargruppen utvecklingsmöjligheter avseende det sätt på vilket doktoranderna förbereds inför en karriär utanför akademien.

Doktorandperspektiv

Bedömning med motivering: Av självvärderingen framgår att institutionen arbetar aktivt med både fysisk och psykosocial miljö och med doktorandernas hälsa. Bedömargruppen ser positivt på detta och

menar att doktoranderna erbjuds vad som kan förväntas i form av förmåner såsom exempelvis friskvård. Bedömaregruppen ser vidare positivt på det "Statement of Principles" som doktoranderna skriver under i början av sin utbildning. Detta innefattar en tydlig ansvarsfördelning mellan lärosäte och doktorand, vilket bidrar till att minska risken för missförstånd och dispyter och därmed skapa goda förutsättningar en god arbetsmiljö för doktoranderna. Intervjuerna bekräftade det goda intrycket av arbetsmiljön som självvärderingen gav.

Rekrytering av doktorander sker både internt och externt, vilket ställer högre krav på hur de nyantagna introduceras i forskarmiljön. Introduktionen förefaller utifrån självvärderingen ske på ett adekvat sätt. Även den obligatoriska handledarutbildningen tar upp frågor om arbetsmiljö, vilket ökar medvetenheten om de problem som kan uppstå för doktoranderna under utbildningens gång. Nyantagna doktorander anställs och försörjs genom doktorandtjänst. För doktorander vars finansiering tagit slut erbjuder institutionen fortsatt arbetsplats och handledning så att doktoranden ska kunna slutföra sin avhandling. Detta ser bedömaregruppen positivt på.

Doktoranderna har möjlighet att föra fram synpunkter och önskemål både formellt genom institutionsstyrelsen och mera informellt via planeringsmöten inom de olika inriktningarna. De erbjuds dessutom utvecklingssamtal med ansvarig studierektor och intervjuerna visade att doktoranderna utnyttjar denna möjlighet. Medarbetarsamtal med en mer "oberoende" part än handledarna kan vara av stort värde för doktoranderna. Självvärderingen och intervjuerna visar lärosätets medvetenhet dels om doktorandens rätt till handledarbyte, dels om att detta kan ha negativa effekter för doktoranden, till exempel i form av tidsförlust. Handledarbyten förefaller utifrån bedömningsunderlagen genomföras relativt smidigt, trots att det saknas explicita rutiner för hur sådana ska ske. De studieplaner som granskats innehåller endast mycket sporadiska kommentarer av handledare. Inget missnöje med hur den individuella studieplanen följs upp framkom dock i intervjuerna; tvärtom upplevs den som ett välfungerande, tydligt och bra redskap. De individuella studieplanerna visar att handledarmöten sker minst så ofta som självvärderingen uppgett och det går att utläsa en tydlig progression i de flesta fall. Det förefaller därmed som om den individuella studieplanen fungerar både som planeringsverktyg och som juridiskt kontrakt mellan doktorand och lärosäte.

Doktoranderna är enligt självvärderingen formellt representerade i alla nämnder och organ som rör forskarutbildningen. De medverkar till att rangordna ansökningar till nya doktorandtjänster och har goda möjligheter till representation inom institutionen och fakulteten för att bevaka doktorandernas situation. Exempel på detta är institutionens doktorandförening och det humanistiska doktorandrådet. Enligt självvärderingen kan och ska doktoranderna delta i utformningen av läskurser; de har rätt och uppmuntras att föreslå och bjuda in gästföreläsare och forskare samt övriga gäster till seminarier på institutionen. Detta styrktes också under intervjuerna.

Doktoranderna erhåller under sin doktorandtid en rimlig summa för att täcka konferensresor och andra utgifter under utbildningstiden. Institutionens relativt goda resurser överlag är en styrka för utbildningen och skapar goda villkor för doktoranderna. Det finns även goda möjligheter för doktoranderna att söka externa medel till konferenser och resor. Omtanken om doktorandernas situation lyser igenom självvärderingen och bekräftas av intervjuer, individuella studieplaner och den allmänna studieplanen.

Datum
2016-05-17Reg.nr
411-00089-15

Den samlade bedömningen är att lärosätet har tydliga och välstrukturerade rutiner som bidrar till doktorandernas progression. Lärosätet visar också medvetenhet om vikten av kontinuerligt arbete med arbetsmiljöfrågor, vilket bedömargruppen anser är positivt ur ett doktorandperspektiv.

Samlat omdöme: Hög kvalitet

Bedömning med motivering: Som framgår av de synpunkter som förts fram under de olika rubrikerna ovan, finner bedömarna åtskilligt positivt att säga om doktorandutbildningen vid Engelska institutionen i Uppsala. Forskarutbildningsmiljön ger doktoranderna både bredd och djup. Resurser för handledning och undervisning är generöst tilltagna. De tre programprofessorerna arbetar under gynnsamma former och lärarkollegiet som helhet har bred vetenskaplig och pedagogisk kompetens och ger intryck av att bilda en aktiv forskarmiljö. Även doktoranderna är väl tillgodosedda: förutom att de har tillgång till kompetenta och engagerade handledare och lärare, erbjuds de arbetsplats på institutionen och har goda möjligheter att vistas vid utländska universitet, att delta i konferenser och att ha utländska specialister som handledare.

Sammantaget bedöms förutsättningarna vara utmärkta för att lärosätet ska kunna säkerställa att doktoranderna når bred kunskap och förståelse inom forskningsområdet, inklusive bred kunskap och förståelse för vetenskaplig metodik. Det samma gäller lärosätets möjligheter att säkerställa att doktoranderna får färdighet och förmåga att planera och med adekvata metoder bedriva forskning och andra kvalificerade uppgifter inom givna tidsramar samt att i såväl nationella som internationella sammanhang muntligt och skriftligt med auktoritet presentera och diskutera forskning och forskningsresultat i dialog såväl med vetenskapssamhället som med samhället i övrigt. Utmärkta förutsättningar finns också för att lärosätet ska kunna säkra att doktoranderna får förmåga att såväl inom forskning och utbildning som i andra kvalificerade professionella sammanhang bidra till samhällets utveckling och stödja andras lärande. Förutsättningarna är goda för att lärosätet ska kunna säkra att doktoranderna når intellektuell självständighet och förmåga att visa vetenskaplig redlighet samt förmåga att göra forskningsetiska bedömningar samt fördjupad insikt om vetenskapens möjligheter och begränsningar, dess roll i samhället och människors ansvar för hur den används.

Även formerna för handledning och undervisning verkar överlag väl genomtänkta. Det finns tydliga riktlinjer och rutiner för det interna kvalitetsarbetet. Dokumentet "Statement of Principles" klargör doktorandernas rättigheter och skyldigheter och drar tillsammans med den allmänna studieplanen och den nyligen reviderade individuella studieplanen upp goda och tydliga riktlinjer för verksamheten. Doktoranderna erbjuds rikliga tillfällen att via workshoppar och föreläsningar av inbjudna gäster skaffa sig perspektiv på sin verksamhet och träna sina metodiska och kommunikativa färdigheter. De får också möjlighet att orientera sig om vetenskapens möjligheter och begränsningar och de etiska hänsyn som forskningen måste ta. Institutionen har på senare tid ansträngt sig att säkra progressionen och effektivisera arbetsformerna för att förhindra förseningar och avhopp; sådana förekom tidigare, i synnerhet inom den engelska litteraturvetenskapliga inriktningen.

Som påtalats ovan, finns det dock vissa brister och möjligheter till förbättringar. Bedömarna tänker främst på den individualiserade kursläsningen både eftersom det saknas bedömningskriterier (sådana håller på att utarbetas) och eftersom den personliga relationen mellan doktorand och lärare kan bli alltför utslagsgivande. Möjligheterna att ändra på detta påverkas givetvis av det minskande antalet nyantagna doktorander. Bedömarna noterar dock att det planeras olika former av samarbete inom och utom institutionen och att sådana initiativ tas både på institutions- och fakultetsnivå. Ur ett arbetslivsperspektiv

konstaterar bedömarna också att medan det är rimligt att utbildningen främst är inriktad på en akademisk karriär kan utbildningens överförbara innehåll till ett arbetsliv utanför akademien framhävas tydligare.

Bedömarnas samlade intryck är trots dessa och andra mindre invändningar som redovisats under de sju rubrikerna ovan att utbildningen bedrivs med höga ambitioner och under fördelaktiga arbetsvillkor och att den håller en odiskutabelt hög kvalitet.

Den sammantagna bedömningen är att utbildningen håller en hög kvalitet.

Datum

2016-04-11

Lärosäte:	Uppsala universitet
Forskarutbildningsämne:	Engelska
Examen:	Doktorsexamen

Doktorandernas måluppfyllelse – Kunskap och förståelse

Sida	Stycke	Rad(er)	Ursprungsformulering	Kommentarer
1	2	3	[...] i språkvetenskap skriver doktoranderna dessutom uppsatser.	Detta gäller engelsk språkvetenskap, amerikansk litteratur och i viss utsträckning engelsk litteratur.
1	3	8	[...] att seminarierna inte är obligatoriska [...]	Deltagande i läskursseminarier är obligatoriskt. Deltagande i Work-in-Progressseminarierna är inte obligatoriskt.
2	1	2–3	Institutionens litterära doktorander har i tre år med institutionens stöd arrangerat en workshop i forskningsmetodik [...]	Det är institutionen som i tre år har arrangerat en workshop i forskningsmetodik åt litterära doktorander i Sverige.
2	1	7	LILA	Nätverket stavas <i>LILAe</i> . Två sådana stafel finns i vår egen självvärderingstext (se också nedan, angående s. 6)
2	3	2–3	På minussidan noterar granskarna att det saknas bedömningskriterier för kurserna [...]	Institutionstyrelsen kommer att diskutera färdiga bedömningskriterier på nästa styrelsemöte 2016-05-18.
2	3	4	[...], främst inom engelsk litteraturvetenskap, [...]	En del doktorander inom engelsk och amerikansk litteratur har svårigheter att bli färdiga inom utsatt tid.

Doktorandernas måluppfyllelse – Färdighet och förmåga

Sida	Stycke	Rad(er)	Ursprungsformulering	Kommentarer
3	2	6–7	Vissa individuella studieplaner gav bedömargruppen intryck av att det främst är doktorandens angelägenhet att fylla i planen medan handledarna inskränker sig till att underteckna dokumentet.	Doktorander och handledare ska fylla i de individuella studieplanerna i samarbete med varandra. Mot bakgrund av bedömargruppens intryck kommer rutinerna för detta att ses över.
3	5	2–3	Det framgår emellertid inte tydligt i hur hög grad doktoranderna faktiskt undervisar.	Det stämmer att det inte finns något särskilt avsnitt i ISP-blanketten där uppgifter om undervisning uppges. Däremot kan uppgifter angående prolongation för t.ex. undervisning antecknas på ISP:n på exempelvis sidan 6 av 6. En ny mall som tydliggör olika prolongationsgrunder, t. ex. undervisning, har utvecklats.

Doktorandernas måluppfyllelse – Värderingsförmåga och förhållningssätt

Inga kommentarer.

Forskarutbildningsmiljöns omfattning och kvalitet

Sida	Stycke	Rad(er)	Ursprungsformulering	Kommentarer
6	1	10–12	Längre vistelser utomlands ses som en viktig del av utbildningen men tyvärr har relativt få doktorander utnyttjat denna möjlighet utom i inriktningen amerikansk litteratur som har ett formaliserat samarbete med University of California, Berkeley.	Ett flertal doktorander med lingvistisk inriktning har också tillbringat en längre tid utomlands.
6	2	3	LILA-nätverket	Nätverket stavas <i>LILAe</i> . (Se kommentar ovan.)
6	2	4–5	Bedömarna välkomnar detta men konstaterar också att samarbetet med litteraturvetenskap och lingvistik är förvånansvärt begränsat; här bör finnas möjligheter som gynnar alla parter.	Sedan HT 2015 arrangerar doktoranderna veckovisa möten där doktorander inom samtliga inriktningar träffas.

Internt kvalitetsarbete

Sida	Stycke	Rad(er)	Ursprungsformulering	Kommentarer
7	4	3–4	Intervjuer kan förekomma, men gäller endast externa sökande. Bedömggruppen menar att samma antagningsförfarande bör gälla även för interna sökande.	Intervjuer med samtliga sökande som tillhör tätgruppen sker i allmänhet.
8	3	8	[. . .] dock planerar lärosätet en kursvärderingsrutin.	Uppsala universitet har övergripande riktlinjer för kursvärderingar som även omfattar utbildning på forskarnivå. En fakultetsgemensam blankett för kursvärdering på forskarnivå har nu tagits fram.

Arbetslivsperspektiv

Sida	Stycke	Rad(er)	Ursprungsformulering	Kommentarer
9	4	7–9	[. . .] det tidshanteringsseminarium för doktorander med språkvetenskaplig inriktning [. . .]	Det aktuella seminariet var öppet för doktorander inom samtliga inriktningar.

Doktorandperspektiv

Inga kommentarer.